

VÁNOČNÍ SCHŮZKA 19. 12. 2014

Tak je to opět tady, po roce se opět setkáváme na tradiční vánoční schůzce a to ve vcelku hojném počtu a doplnění několika hosty – bývalými členy. Dostavili se: Já, Šotouš, Tadeáš, Adam, Lipo, Upír, David, Matěj B., Lukáš/Mafoš/Pan Pumpovnice, Prokop, Štístko, Sláva, Adam P., Kája, Matěj a Jenda doplnění Velkým Vojtou, Bráchou, Medvědem, Pepou, Betonem, Atomem a Ondrou. Tedy vsutku pestré složení všeho věku.

Po klasických pozdravech bylo načase začít s tradičními aktivitami – zpívání koled, zkrmování cukroví, příprava kakaa a podobné kratochvíle se mezi ně jistě počítají.

Došlo zde také k vyhlašování dosavadních výsledků CRH, kde se z mladších velmi dobře umístil především Lukáš.

Když byla většina cukroví sněžena (což opravdu netrvalo tak dlouho vezmeme-li v potaz žravost mladých lidí našeho věku), tak jsme se vydali ven zahrát si kultovní hru se sfoukáváním svíček, která je vždy příjemným zpestřením vánoční schůzky ... bohužel však nebylo úplné bezvětří, takže občasný silnější závan větru několikrát narušil rovnováhu sil.

Po návratu do tepla následovalo opět zpívání koled, ale došlo i na oddílové odrhovačky, takže si každý přišel na své. Pozornost vzbudila Vojtova hra, v podstatě bingo, která ale měla velký ohlas a objevili se i silné emoce a napětí (kdo by to řekl, že bingo bude tak napínavá hra). Hned na to přišla řada na nejdůležitější moment večera – rozdělování dáreků – jak těch klasických, až po ty anonymní ... z nichž některé byly vsutku ... jedinečné (Matěj by mohl vyprávět aneb, vždy se hodí mít šest příchutí energy nápojů v jednom balení). Všichni však byli velmi spokojeni, soudě podle obličejů a úsměvů, které se na nich vyrojily po obdržení dáreků.

Poslední záležitostí pak byly scénky – bohužel se na ně docela zapomnělo a tak se objevila jen jediná – scénka naší družiny Havranů. Bohužel kvůli nemoci jsme museli narychlo zajistit záskok a také se objevila dvojrole. Na nacvičení jsme měli skutečně málo času, takže snaha vytvořit hru s temným mafiánským motivem, která by líčila osudy Plešounů a Smrdutých doutníků, hlavních rodin ve městě, se nepovedla úplně podle očekávání a blížila se spíše lipovým surrealistickým scénkám ... nicméně i přes to všechno si myslím, že „hra“ měla divácký úspěch a odlehčila blížící se konec vánoční schůzky.

Po scénce už se vlastně nic nedělo, zaspívalo se pár písniček a přeplnění novými zážitky jsme se vrátili zpět do našich domovů, taktéž provoněných vánoční atmosférou.

Tak snad zase za rok a v ještě hojnějším počtu!

Pavel